

lig har maattet moderere Laanevilkåarene, naar ikke Formaalet ved Laanets Givne, Fremhjælpen af nyttige Formaal, skulde tabes. Det er jo forøvrigt ikke Regjeringen, som denne Dabel for letvindig at foreslaa Laan rammer. Det ærede Flertal maa jo dog vide, at saadanne usikre Laan for at fremhjælpe noget Nyttigt ogsaa jævnlig ere komne frem ved dette ærede Things eget Initiativ, og siden vi ere her, hvor Dablen netop slaar ned paa Noget, som angaar Zistere, vil jeg kun minde om, at for et Par Aar siden blev der ved Folkethingets Initiativ ydet flere Tusinde Kroner til Anstæffelse af en enkelt Zisterbaad, det var til Ddssherred. Den ærede Ordfører har glemt det; den ærede Ordfører vil kunne finde Beløbet opført paa Finansloven for 1877—78. Det vilde i mine Tanker være meget uheldigt, om man vilde sætte sig paa det Standpunkt kun at ville hde Laan der, hvor der var fuld og absolut Sikkerhed tilstede. Jeg er nærved at sige, at i saadanne Tilfælde behøvede Staten ikke at uleilige sig med at hde Laan; thi Grunden til, at Staten maa hde Laan, er jo i Reglen den, at der ikke er fuld Sikkerhed tilstede, som nu det ærede Flertal synes at ville kræve. Denne Bebreidelse, for saavidt det skal forstaa som en Bebreidelse, mod Regjeringen maa jeg derfor meget bestemt tilbagevise.

Det ærede Udvalg i sin Hæshed har udtalt, at det vil fornø Duffet om, at der bliver gjort Opkjøb af Husmands-kreditforeningsobligationer; det er en Sag, der ligeledes har været omtalt i forrige Samling. Jeg har ikke fundet, at der var nogen Anledning til at foretage Opkjøb af disse Papirer, da de have holdt sig i en overordentlig god Kurs. Deres Kurs er jo i dette Dieblit 96 $\frac{1}{2}$ —97 $\frac{1}{2}$, medens andre Kreditforeningspapirer, Østifternes, Sydste Landeindoms-kreditforeningspapirer, kun staa imellem 93 og 94; altsaa staa disse Husmands-kreditforeningspapirer et Par Points høiere i dette Dieblit — om jeg husker ret, var det Samme Tilfældet i Terminen og ogsaa i foregaaende Termin — end de andre meget gode Kreditforeningspapirer, vi have. Jeg har oftere udtalt, at jeg ikke anser det for at ligge udenfor Finansministerens Opgave at holde Die med Kurserne paa indenlandske Papirer og søge at modvirke, at der kommer

større Svingninger, navnlig større Fald i Terminstiden, som jo meget haardt kan komme til at gaa ud over en stor Del Laantagere. Det er altsaa ikke af principielle Grunde, at jeg indvender Noget imod, at der kunde kjøbes af disse Papirer, men, jeg skal gjentage det, jeg har ikke hidtil fundet, at der var nogen Anledning til at gjøre det, da disse Papirer have holdt sig saa særdeles godt. — Det ærede Udvalg er dernæst i sin Betænkning fremkommet med en Udtalelse om Forstaaelse af Kolonialloven af 27de Novr. 1863 § 57, at deri ikke kunde jøges Hjemmel for at anvende Statskassens Midler til Dækning af Kolonialkassernes Underbalance, jaaledes som Tilfældet har været. En noget lignende Udtalelse fremkom i forrige Samling, eller jeg kunde snarere sige efter forrige Samling fra det Udvalgs Side, som behandlede den lille Lov om Kolonialkassernes Tilskud til Udbedelsen af Statens almindelige Fornødenheder. Udvalget fremkom med en Betænkning den 17de April; eller Betænkningen er dateret den 17de April, medens Rigsdagen sluttedes den 18de. Der var altsaa ikke Veilighed til, ikke engang nogen Mulighed for, at Rigsdagen kunde komme til at udtale sig om sin Tilslutning til de Ansuelser, det ærede Udvalg har fremsat i sin Betænkning. I denne Betænkning findes en lignende Udtalelse, men, saavidt jeg har forstaaet, kun fra Flertallets Side i det daværende Udvalg. Denne Anvendelse af § 57 eller, om man vil, denne Praxis i Henhold til § 57, at udrede de for Bestindien fornødne Udgifter i Moderlandet, her mod Afregning fra Bestindien, er jo meget ældre end min Tid. Jeg beklager, at jeg ikke har erindret at tage med en fuldstændig Fortegnelse over de Svingninger, som have været; thi man maa paa ingen Maade tro, at Forholdet er det, at dette Tilgodehavende kun stadig og til alle Tider er voxet. Det er ogsaa dalet, der har været Svingninger. Men det er en Praxis, som er ældre end min Tid, den har, lige siden Kolonialloven traadte i Kraft, været anvendt paa den Maade, at Indtægterne og Udgifterne for Koloniernes Bedkommende have været udredede af Statskassen. Dækning har fundet Sted, naar Kolonialkassen evnede det, ved Remisse her-til, forsaavidt den ikke gaves paa anden Maade. Differencen — det vil sige det udkæfede Beløb — er nu voxet op til en